

РЕШЕНИЕ

№ 5416

гр. София, 14.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 14.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **3792** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, вр. с чл. 195 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. А. И., с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С200022-023-0000742/28.02.2020г., издадено от Главен публичен изпълнител при ТД на НАП- [населено място], потвърдено с Решение № ПО-55/16.03.2020г. на директора на ТД на НАП-С.. С цитираното ПНПОМ на [фирма] е наложена следната обезпечителна мярка, а именно: „Запор върху следните въздухоплавателни средства: Самолет, категория частен, регистрационен знак LZ-V., производител В. I., К., наименование /тип BD-700- А. (G. 5000 GVFD), сериен № 9693, с балансова стойност 0.00 лв.“. Твърди, че така постановеното решение на директора на ТД на НАП-С. е незаконосъобразно и моли същото да бъде отменено.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован, чрез адв. Г., поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът по жалбата-Директорът на ТД на НАП-С., чрез процесуалния си представител юрк. Н., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана и моли настоящата инстанция да постанови решение, с което да потвърди оспореното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът като прецени оспорвания административен акт, взе предвид становищата на страните и представените по делото доказателства, приема за установено следното:

С Решение № ПИ-55/16.03.2020 г. на директора на ТД на НАП- С., постановено в

производство по реда на чл. 197, ал. 1 от ДОПК, решаващият орган е оставил без уважение жалбата на [фирма] срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С200022-023-0000742/28.02.2020г., издадено от Главен публичен изпълнител при ТД на НАП- [населено място]. С потвърденото Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК за обезпечаване събирането на бъдещи публични задължения на дружеството в предполагаем размер на 277 317,15 лв. – лихва и главница, е наложен „Запор върху следните въздухоплавателни средства: Самолет, категория частен, регистрационен знак LZ-V., производител В. I., К., наименование /тип BD-700- А. (G. 5000 GVFD), сериен № 9693, с балансова стойност 0.00 лв.“

Решение № ПИ-55/16.03.2020. на директора на ТД на НАП- С. е съобщено на дружеството на 15.04.2020г.

Предмет на спора по настоящото дело са законосъобразността на решението на директора на ТД на НАП- С. и наложените обезпечения с потвърденото от него постановление.

При така установеното от фактическа страна при извършената проверка за допустимост на жалбата, настоящата инстанция намира, че жалбата е допустима, подадена от лице, което има правен интерес от оспорването, до компетентния съд и в законоустановения срок, посочен в чл. 197, ал. 1 от ДОПК.

Разгледана по същество жалбата на [фирма] е основателна, по следните съображенията:

С искане за предварително обезпечаване на задължения № Р-22220420000674-039-001/07.02.2020г., органът по приходите извършва възложената със ЗВР № Р-22220420000674-020-001/24.03.2017г. на жалбоподателя ревизия, е поискал налагане на предварителни обезпечителни мерки, тъй като от страна на органа по приходите е установено, че очаквания размер на данъчните задължения на дружеството е 277 317,15 лв. – лихва и главница и ще бъде затруднено събирането им. Към искането си публичният изпълнител е изложил подробни мотиви, като е акцентирал на обстоятелството, че по отношение на дружеството се извършва проверка в Специализираната прокуратура.

С Постановление изх. № С200022-023-0000742/28.02.2020г., издадено от Главен публичен изпълнител при ТД на НАП- [населено място], на [фирма] е наложена следната обезпечителна мярка, а именно : „Запор върху следните въздухоплавателни средства: Самолет, категория частен, регистрационен знак LZ-V., производител В. I., К., наименование /тип BD-700- А. (G. 5000 GVFD), сериен № 9693, с балансова стойност 0.00 лв.“.

Оспорения административен акт е издаден от компетентния орган по чл. 197, ал. 1 от ДОПК -публичен изпълнител в компетентната териториалната дирекция на НАП-гр. С., определена съгласно чл. 8, ал. 1, т. 2 от ДОПК и в рамките на правомощията му. Същото е издадено и в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и съдържа посочените в ал. 1 задължителни реквизити. Съгласно чл. 121, ал.1 от ДОПК, налагането на предварителните обезпечителни мерки се извършва от публичния изпълнител въз основа на мотивирано искане от страна на компетентния за това орган по приходите.

В настоящия случай от представените писмени доказателства се установява, че и Решение № ПО-55/16.03.2020г. издадено от Директора на ТД на НАП-гр. С. е

издадено от оправомощен за това орган в пределите на неговата материална компетентност.

В нормата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК са определени и условията, при които съдът отменя наложената обезпечителна мярка. При систематичното тълкуване на горепосочените разпоредби се обосновава изводът, че предмет на съдебен контрол на настоящото производство са постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП. Следователно, съдът извършва преценка дали при издаването на двата административни акта са спазени всички изисквания за законосъобразност-наличието на компетентност, изискването за писмена форма, спазване на процесуалните правила при издаването им, съответствието им с приложимите материално-правни разпоредби и съобразяване с целта на закона.

В конкретния случай съдът констатира, че са спазени процедурните правила за налагане на предварителни обезпечителни мерки и по-специално тези визирани в разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК. Нормата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК поставя като императивно изискване за налагането на предварителни обезпечителни мерки, наличието на мотивирано искане от орган по приходите, каквото в случая е налице. Налице е обаче нарушение на материално-правните разпоредби, по следните съображения:

При налагането на обезпечителни мерки е приложим реда по чл. 195 ДОПК. Разпоредбата на чл. 195, ал. 6 от ДОПК предвижда обезпеченията да се извършват по балансовата стойност на активите, а когато такава няма - в последователността - по данъчната оценка; по застрахователната стойност; по придобивната стойност на вещи - собственост на физически лица. Освен това, обезпечението трябва да съответства на размера на публичното задължение, според императивната разпоредба на чл. 195, ал. 7 от ДОПК. Ето защо, макар процесното постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки да съдържа всички необходими реквизити, според чл. 196, ал. 1 от ДОПК, респективно изискването за форма на акта да е спазено формално, в същото не е посочена стойността на запорираното имущество, което не позволява да се направи преценка за съразмерността на наложеното обезпечение.

В конкретния случай, процесното ПНПОМ, с което е наложен заповор върху въздухоплавателно средство (самолет) - твърдяно за собственост на длъжника с нулева балансова стойност е незаконосъобразно. Публичният изпълнител не е изложил никакви фактически основания за налагане на този вид обезпечителна мярка, няма доказателства как и въз основа на какво публичният изпълнител е направил извод и то само с едно изречение, че установеното публично вземане ще се затрудни. На следващо място, липсват приложени доказателства за това, дали публичният изпълнител е спазил разпоредбата на чл.195,ал.6 от ДОПК, съгласно която обезпеченията се извършват по балансовата стойност на активите, а когато такава няма-в следната последователност по данъчната оценка, по застрахователната стойност, по придобивната стойност на вещи - собственост на физически лица, като обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5. Липсват доказателствата дали публичният изпълнител е събрал доказателства за това каква е балансовата стойност на запорираното въздухоплавателно средство, дали същото е заприходено като транспортно средство, дали е собственост на длъжника, защо балансовата му стойност е 0.00 лв. Не са събрани доказателства и за това каква е застрахователната

стойност на въздухоплавателното средство и дали същото е собственост на длъжника/ защото простото твърдение, че е собственост без представени доказателства, не може да доведе до извод, че същото е собственост на длъжника. Нещо повече дори, самият публичен изпълнител е излязъл извън предоставените му правомощия да наложи ПОМ по отношение на лекия автомобил, тъй като при липса на каквито и да било доказателства за балансова стойност, е наложил запор върху въздухоплавателното средство по неговата балансова стойност- 0 лева. Липсват и доказателства за спазена процедура по чл.201 от ДОПК- при запор на движима вещь публичният изпълнител извършва опис, оценка и предаване на вещта за пазене на длъжника или на трето лице или изземва и съхранява вещите, като върху вещта може да се поставя запорен знак (стикер), а описът, оценката и предаването на вещта за пазене или изземването и съхранението ѝ се извършват по реда на този кодекс, липсват и доказателства за това при липса на такава стойност, публичният изпълнител да е спазил поредността, визирана в нормата на чл.195,ал.6 от ДОПК- при липса на балансова стойност на активите, се преминава в поредност – по данъчна оценка и т.н., което в случая не е сторено. Законодателят именно в нормата на чл.195,ал.6 от ДОПК е визирал поредност на стойностите за налагане на обезпеченията при липса на една стойност - при казаното по- горе, първо по балансова стойност, а ако такава няма в последователност изрично посочена в този текст. Липсата на спазена поредност относно стойността на запорираното въздухоплавателно средство, лишава съда от възможността да прецени дали обезпечителната нужда съответства на установените задължения. Това порочно налагане на запор върху въздухоплавателно средство от страна на публичния изпълнител , без да са спазени визираните в ДОПК условия и предпоставки, води до отмяна на постановлението за налагане на обезпечителни мерки, защото няма как да се прецени дали обезпечителната мярка е подходяща и дали съответства на обезпечителната нужда, респективно на това дали съответства както на установеното и изискуемо вземане, така и дали стойността на запорираното въздухоплавателно средство не надхвърля значително обезпечителната нужда.

След като не се е снабдил със съответните доказателства, публичният изпълнител не е изпълнил задължението си, вменено му от нормата на чл. 195, ал.6 от ДОПК да установи балансовата стойност на въздухоплавателно средство, а е посочил 0.00 лв. такава. Установената по този начин балансова стойност на запорирания актив в размер на 0.00 лева определено е била преценена в рамките на оперативната самостоятелност на публичния изпълнител като съразмерна с установените по надлежния ред публични задължения на жалбоподателя в размер на 277 317,15 лв., което е абсурдно в случая. Следователно, не може да се прецени в случая, дали стойността на имуществото, върху което са наложени обезпечителни мерки, отговаря на публичното задължение, с оглед приложението на разпоредбите на чл. 195, ал. 7, респ. чл. 198, ал. 2 от ДОПК. С оглед на това, съдът намира, че неправилно публичният изпълнител е наложил обезпечения върху посоченото в постановлението имущество, с цел гарантиране на държавата като кредитор с публични вземания.

От тук може да се направи извода, че не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал.1 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК. Обезпечителната мярка, представлява едновременно защитата и санкцията, в които се състои обезпечението на конкретно вземане и като такава тя трябва да отговаря на обезпечителната нужда. Тези характеристики на обезпечителните мерки са намерили

нормативен израз в нормата на чл. 195, ал. 7 от ДОПК, която изисква обезпечението да съответства на вземанията на държавата и общините. Това означава определяне на обезпечителна мярка, която държи сметка както за обезпечителната нужда на публичния взискател, така и за интересите на длъжника, без прекомерното му обременяване. Това изискване произтича пряко и представлява проявна форма на един от основните принципи в административното производство - принципа на съразмерност, залегнал в разпоредбата на чл. 6 от АПК, приложим в настоящото производство по силата на § 2 от ДР на ДОПК.

Съобразно легалното определение на принципа на съразмерност съдържанието му се свежда до упражняване от страна на административния орган на възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административния акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по - голяма степен от най - необходимото за целта, за която актът се издава. Когато с административния акт се засягат права или се създават задължения за граждани или за организации, прилагат се онези мерки, които са по - благоприятни за тях, ако и по този начин се постига целта на закона. Разпоредбата на чл. 6, ал. 5 от АПК задължава административните органи да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, несъразмерими с преследваната цел. В настоящия случай в наложения заповест е посочен единствено и само размера на публичното задължение, като за балансова стойност на заповестното имущество е посочено 0.00 лв., поради което настоящата инстанция намира, че този принцип на съразмерност не е бил съобразен.

Нещо повече, определената стойност на заповестното имущество от 0.00 лв. дава възможност на органите на ТД на НАП за предприемане на допълнителни обезпечителни мерки, които основателно биха могли да доведат до увреда на жалбоподателя, предвид невъзможността да се определи до каква част или напълно е покрито задължението му с наложения му с оспореното ПНОМ заповест.

С оглед на горното, съдът следва да отмени обжалваното решение и потвърденото с него постановление на публичния изпълнител.

Водим от изложеното, Административен съд София - град, Трето отделение, 7 състав,

РЕШИ:

По жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. А. И., с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ОТМЕНЯ Решение № ПО-55/16.03.2020г. на директора на ТД на НАП-С., с което е оставена без уважение жалбата срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С200022-023-0000742/28.02.2020г., издадено от Главен публичен изпълнител при ТД на НАП- [населено място], и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх.№ С200022-023-0000742/28.02.2020г., издадено от Главен публичен изпълнител при ТД на НАП- [населено място].

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протестиране.

Съдия:

